

“मीठे बच्चे- आफ्नो चरित्र सुधार्नको लागि यादको यात्रामा रहनु छ, बाबाको यादले नै तिमीलाई सदा सौभाग्यशाली बनाउँछ ।”

प्रश्न:- अवस्थाको परख कुन समयमा हुन्छ ? राम्रो अवस्था कस्तोलाई भनिन्छ ?

उत्तर:- अवस्थाको परख बिरामी भएको बेला हुन्छ । बिरामीमा पनि खुशी कायम रहोस् । हर्षित चेहराद्वारा सबैलाई बाबाको याद दिलाइराख, यो नै हो राम्रो अवस्था । यदि स्वयं रुन्छौ, उदास हुन्छौ भने अरूलाई हर्षित कसरी बनाउन सक्छौ ? जे भए पनि रुनु हुँदैन ।

ओम् शान्ति । दुई शब्द गायन गरिन्छ- दुर्भाग्यशाली र सौभाग्यशाली । सौभाग्य गयो भने दुर्भाग्य भनिन्छ । स्त्रीको पति मर्न्यो भने त्यसलाई पनि दुर्भाग्य भनिन्छ, एकलै हुन्छिन् । अहिले तिमीले जान्दछौ- हामी सदाको लागि सौभाग्यशाली बन्छौं । वहाँ दुःखको कुरा हुँदैन । मृत्युको नाम हुँदैन । विधवा नाम नै हुँदैन । विधवालाई दुःख हुन्छ, रोइरहन्छन् । हुन त साधु-सन्त बनेका छन्, यस्तो होइन, उनीहरूलाई कुनै दुःख हुँदैन । कोही पागल पनि बन्छन्, बिमार, रोगी पनि हुन्छन् । यो हो नै रोगी दुनियाँ । सत्ययुग हो निरोगी दुनियाँ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हामीले दुनियाँलाई फेरि श्रीमत अनुसार निरोगी बनाउँछौं । यस समय मनुष्यहरूको चरित्र धेरै खराब छ । चरित्र सुधार्नको लागि पनि अवश्य विभाग हुन्छ । विद्यालयमा पनि विद्यार्थीहरूको रजिस्टर राखिन्छ । उनीहरूको चरित्रको बारेमा थाहा लाग्छ । यसैले बाबाले पनि रजिस्टर राख्न लगाउनु भएको थियो । हरेकले आफ्नो रजिस्टर राख । क्यारेक्टर देख्नु छ- मैले कुनै भूल त गर्दिनँ ? पहिलो कुरा त बाबालाई याद गर्नु छ । उहाँबाट नै तिम्रो चरित्र सुध्निन्छ । आयु पनि बढ्छ, एकको यादबाट । यो त हो ज्ञान रत्न । यादलाई रत्न भनिदैन । यादबाट नै तिम्रो चरित्र सुध्निन्छ । यो ८४ जन्मको चक्र तिमी सिवाए अरू कसैले सम्झाउन सक्दैन । यसमा नै सम्झाउनु छ- विष्णु र ब्रह्मा । शंकरको त क्यारेक्टर भन्दैनन् । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- ब्रह्मा र विष्णुको आपसमा के सम्बन्ध छ ? विष्णुको २ रूप हो- यो लक्ष्मी-नारायण । उनै फेरि ८४ जन्म लिन्छन् । ८४ जन्ममा आफैं पूज्य र आफैं पुजारी बन्छन् । प्रजापिता ब्रह्मा त अवश्य यहाँ नै हुनुपर्छ नि । साधारण तन चाहिन्छ । धेरैजसो यसमा नै अल्मलिन्छन् । ब्रह्मा त हुन् नै पतित-पावन बाबाको रथ । भन्दछन् पनि- दूरदेश का रहने वाला आया देश पराये.... पावन दुनियाँ बनाउने पतित-पावन बाबा पतित दुनियाँमा आउनुभयो । पतित दुनियाँमा एउटा पनि पावन हुन सक्दैन । अहिले तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ- हामीले ८४ जन्म कसरी लिन्छौं । कसैले त लिन्छ नि । जो सबैभन्दा पहिले आउँछन्, उनीहरूको नै ८४ जन्म हुन्छ । सत्ययुगमा देवी-देवता नै आउँछन् । मनुष्यहरूको अलिकति पनि ख्याल चल्दैन, ८४ जन्म कसले लिन्छन् । यो बुझ्ने कुरा हो । पुनर्जन्म त सबैले मान्छन् । ८४ पुनर्जन्म भयो, यो बडो युक्तिले सम्झाउनु छ । ८४ जन्म त सबैले लिँदैनन् नि । एकचोटि सबै कहाँ आउँछन् अनि शरीर छोड्छन् र । भगवानुवाच पनि छ- तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ, भगवान् नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ । तिमी आत्माहरूले ८४ जन्म लिन्छौ । यो ८४ को कहानी बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई बसेर सुनाउनुहुन्छ । यो पनि एक पढाइ हो । ८४ को चक्रलाई जान्न त धेरै सहज छ । अरू धर्मकाले यी कुरालाई बुझ्दैनन् । तिमीहरू सबैले पनि ८४ जन्म लिँदैनौ । सबैको ८४ जन्म हुने हो भने त सबै सँगै आउने भए । यो पनि हुँदैन । सारा कुरा पढाइमा र यादमा आधारित छ । त्यसमा पनि नम्बरवन

२०७२ मंसिर ०३ बिहीबार १९-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन हो याद । कठिन विषयमा अंक पनि धेरै मिल्छ । उनीहरूको प्रभाव पनि हुन्छ । उत्तम, मध्यम, कनिष्ठ विषय हुन्छन् नि । यिनीहरूमा २ मुख्य छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गन्यौ भने सम्पूर्ण निर्विकारी बन्छौ र फेरि विजय मालामा उनिन्छौ । यो हो रेस । पहला त स्वयंलाई देख्नु छ— मैले कहाँसम्म धारणा गरेको छु ? कति याद गर्छु ? मेरो चरित्र कस्तो छ ? यदि म स्वयंमा नै रुने आदत छ भने अरूलाई हर्षित बनाउन कसरी सक्छु ? बाबा भन्नुहुन्छ— जो रुन्छन् उनले गुमाउँछन् । जे भए पनि रुनु छैन । बिरामी हुँदा पनि खुशीले यति त भन्न सक्छौ— आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नुहोस् । बिरामीमा नै अवस्थाको परख हुन्छ । कष्टमा थोरै दुखाइको आवाज त निक्लिन्छ तर आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु छ । बाबाले सन्देश दिनु भएको छ । पैगम्बर-मेसेन्जर एक शिवबाबा हुनुहुन्छ, अरू कोही छँदै छैन । बाँकी जसले पनि सुनाउँछन्, सारा भक्ति मार्गको कुरा । यस दुनियाँको जति पनि चीजहरू छन्, सबै विनाशी छन् । अब तिमीलाई वहाँ लैजान्छु, जहाँ टुट-फुट हुँदैन । वहाँ त चीजहरू नै यस्तो राम्रो बन्छन्, जुन टुट्ने नाम नै हुँदैन । यहाँ विज्ञानद्वारा कति चीजहरू बन्छन् । वहाँ पनि त विज्ञान अवश्य हुन्छ किनकि तिम्रो लागि धेरै सुख हुनुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरूलाई केही पनि थाहा थिएन । भक्ति मार्ग कहिले शुरू भयो, कति तिमिले दुःख देख्यौ— यो सबै कुरा अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ । देवताहरूलाई भनिन्छ नै सर्वगुण सम्पन्न..... फेरि त्यो कलाहरू कसरी कम भयो ? अहिले त कुनै कला बाँकी छैन । चन्द्रमाको पनि बिस्तारै बिस्तारै कला कम हुन्छ नि ।

तिमीले जान्दछौ— यो दुनियाँ पनि पहिले नयाँ हुँदा वहाँ हरेक चीज सतोप्रधान फस्टक्लास हुन्छ । फेरि पुरानो हुँदै कला कम हुँदै जान्छ । सर्वगुण सम्पन्न यी लक्ष्मी-नारायण हुन् नि । अहिले बाबा तिमीलाई सच्चा सच्चा सत्य नारायणको कथा सुनाइरहनु भएको छ । अहिले हो रात फेरि दिन हुन्छ । तिमी सम्पूर्ण बनेपछि तिम्रो लागि फेरि सृष्टि पनि यस्तै हुनुपर्छ । ५ तत्त्व पनि सतोप्रधान (१६ कला सम्पूर्ण) बन्छन् यसैले शरीर पनि तिम्रो नेचुरल ब्युटीफुल हुन्छ । सतोप्रधान हुन्छ । यो सारा दुनियाँ १६ कला सम्पूर्ण बन्न पुग्छ । अहिले त कुनै कला छैन, जति पनि ठूला-बडा व्यक्तिहरू छन् अथवा महात्मा आदि छन्, यो बाबाको ज्ञान उनको तकदिरमा छैन । उनीहरूलाई आफ्नै घमण्ड छ । धेरैजसो गरिबहरूको तकदिरमा नै छ । कसैले भन्छन्— यति उच्च बाबा हुनुहुन्छ, उहाँ त कोही बडे राजा अथवा पवित्र ऋषि आदिको तनमा आउनुपर्छ । पवित्र हुन्छन् संन्यासीहरू । नत्र पवित्र कन्याको तनमा आउनुपर्छ । बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ— म कसमा आउँछु । म आउँछु नै उनमा जसले पूरा ८४ जन्म लिन्छन् । एक दिन पनि कम होइन । कृष्ण जन्मे, त्यति बेलादेखि १६ कला सम्पूर्ण ठहरिए । फेरि सतो, रजो, तमोमा आउँछन् । हर चीज पहिले सतोप्रधान फेरि सतो, रजो, तमोमा आउँछ । सत्ययुगमा पनि यस्तो हुन्छ— बच्चा सतोप्रधान हुन्छ फेरि ठूलो भएपछि अब म यो शरीर छोडेर सतोप्रधान बच्चा बन्छु । तिमी बच्चाहरूलाई यति नशा छैन । खुशीको पारा चढ्दैन । जसले राम्रो मेहनत गर्छन्, खुशीको पारा चढिरहन्छ । चेहरा पनि हर्षित रहन्छ । पछि गएर तिमीलाई साक्षात्कार भइरहनेछ । जस्तै घरको नजिक आइपुगेपछि फेरि घरबार, भवन आदि याद आउँछ नि । यो पनि यस्तै हो । पुरुषार्थ गर्दा-गर्दै तिम्रो प्रारब्ध जब नजिक छ भने फेरि धेरै साक्षात्कार भइरहन्छ । खुशीमा रहन्छौ । जो फेल हुन्छन्, लाजले मर्छन् । तिमीलाई पनि बाबा बताउनुहुन्छ, फेरि धेरै पछुताउनु पर्नेछ । आफ्नो भविष्यको साक्षात्कार गर्नेछौ, म क्या

२०७२ मंसिर ०३ बिहीबार १९-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बन्छु ? बाबाले देखाउनुहुनेछ— यो यो विकर्म आदि गरेका छौ । पूरा पढेनौ, विश्वासघाती बन्यौ, यसैले यो सजाय मिल्छ । सबै साक्षात्कार हुन्छ । बिना साक्षात्कार सजाय कसरी दिने ? अदालतमा पनि बताउँछन्— तिमीले यो यो गरेका छौ, त्यसको सजाय हो । जबसम्म कर्मातीत अवस्था हुँदैन तबसम्म केही न केही निशानी रहन्छ । आत्मा पवित्र भएपछि फेरि त शरीर छोड्नुपर्छ । यहाँ रहन सकिँदैन । त्यो अवस्था तिमीले धारण गर्नु छ । अब तिमी फर्केर जान्छौ फेरि नयाँ दुनियाँमा आउनको लागि तयारी गर्छौ । तिम्रो पुरुषार्थ नै छ— हामी छिटो छिटो जाऔं, फेरि छिट्टै नै आऔं । जस्तै बच्चाहरूलाई खेलमा दौडाउँछन् नि । निशानसम्म पुगेर फेरि फर्केर आउनुपर्छ । तिमी पनि छिटो जानु छ, फेरि पहिलो नम्बरमा नयाँ दुनियाँमा आउनु छ । तिम्रो दौड हो यो । विद्यालयमा पनि दौड गराउँछन् नि । तिम्रो हो यो प्रवृत्ति मार्ग । तिम्रो पहिले शुरूमा पवित्र गृहस्थ धर्म थियो । अहिले छ विकारी फेरि निर्विकारी दुनियाँ बन्छ । यी कुरा तिमीले स्मरण गरिरह्यौ भने पनि धेरै खुशी रहन्छ । हामी नै राज्य लिन्छौं फेरि गुमाउँछौं । हीरो-हीरोइन भन्छन् नि । हीरा जस्तो जन्म लिएर फेरि कौडी जस्तो जन्ममा आउँछन् ।

बाबा भन्नुहुन्छ— अब तिमी कौडीको पछाडि समय बर्बाद नगर । यिनले भन्छन्— मैले पनि समय बर्बाद गर्थेँ । मलाई पनि भन्नुभयो— अब त तिमी मेरो बनेर यो रुहानी धन्दा गर । अनि भट्ट सबैथोक छोडिदिए । पैसा कहीं फ्याँक्नु त छैन । पैसा त काममा आउँछ । पैसा बिना कुनै भवन आदि कहाँ मिल्न सक्छ । पछि गएर ठूला ठूला धनवान आउनेछन् । तिमीलाई मदत दिइरहन्छन् । एक दिन तिमीले ठूला ठूला कलेज, युनिभर्सिटीमा पनि गएर भाषण गर्नुपर्छ— यो सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ । इतिहास दोहोरिन्छ, आदिवाट अन्त्यसम्म । सत्ययुगदेखि कलियुगसम्म सृष्टिको इतिहास-भूगोल हामीले बताउन सक्छौं । चरित्रको विषयमा त तिमीले धेरै सम्झाउन सक्छौ । यी लक्ष्मी-नारायणको महिमा गर । दुनियाँ कति पावन थियो, दैवी चरित्र थियो । अब त आसुरी चरित्र छ । अवश्य फेरि चक्र दोहोरिन्छ । हामी विश्वको इतिहास-भूगोल सुनाउन सक्छौं । वहाँ पनि राम्रो-राम्रो नै जानुपर्छ । जस्तै आध्यात्मिक समाज छ, त्यहाँ तिमी भाषण गर । कृष्ण त देवता थिए, सत्ययुगमा थिए । पहिला शुरूमा हुन्छन् श्रीकृष्ण, जो फेरि नारायण बन्छन् । हामी तपाईंलाई श्रीकृष्णको ८४ जन्मको कहानी सुनाउँछौं, जुन अरू कसैले सुनाउन सक्दैन । यो शिर्षक कति महान् छ । होसियारले भाषण गर्नुपर्छ । अहिले तिम्रो दिलमा आउँछ, हामी विश्वको मालिक बन्छौं, कति खुशी हुनुपर्छ । भित्र मनमा यो जप गर, फेरि तिमीलाई यस दुनियाँमा केही राम्रो लाग्दैन । यहाँ तिमी आउँछौ नै विश्वको मालिक बन्न— परमपिता परमात्माद्वारा । विश्व त यस दुनियाँलाई नै भनिन्छ । ब्रह्मलोक वा सूक्ष्मवतनलाई विश्व भनिदैन । बाबा भन्नुहुन्छ— म विश्वको मालिक बन्दिनँ । यस विश्वको मालिक तिमी बच्चाहरूलाई बनाउँछु । कति गहन कुरा छ । तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु । फेरि तिमी मायाको दास बन्छौ । यहाँ जब सामुन्ने योगमा बसाउँछौ तापनि याद दिलाउनुपर्छ— आत्म-अभिमानि भएर बस्नुहोस्, बाबालाई याद गर्नुहोस् । ५ मिनेटपछि फेरि भन । तिम्रो योगको प्रोग्राम चल्छन् नि । धेरैको बुद्धि बाहिर गइहाल्छ यसैले ५-१० मिनेटपछि फेरि सावधान गर्नुपर्छ । आफूलाई आत्मा सम्भरेर बस्नु भएको छ ? बाबालाई याद गर्नु भएको छ ? अनि स्वयंको पनि अटेन्शन रहन्छ । बाबा यो सबै युक्तिहरू बताउनु हुन्छ । घरी-घरी सावधान गर । आफूलाई आत्मा सम्भरेर शिवबाबाको यादमा बस्नु भएको छ ? जसको बुद्धियोग भट्केको छ, ऊ

२०७२ मंसिर ०३ बिहीबार १९-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सजग हुन्छ । घरी-घरी यो याद दिलाउनुपर्छ । बाबाको यादबाट नै तिमी पारी जान्छौ । गायन पनि गर्छन्- खिवैया, मेरो नाउ पार लगाउनुहोस् । तर अर्थलाई जान्दैनन् । मुक्तिधाममा जानको लागि आधाकल्प भक्ति गरेका हौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भन्ने मुक्तिधाममा जान्छौ । तिमी बस्छौ नै पाप काट्नको लागि, फेरि पाप किन गर्छौ ? नत्र फेरि पाप रहन्छ । नम्बरवन यो पुरुषार्थ हो- आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर्नु । यस्तो सावधान गरिरह्यौ भन्ने आफ्नो पनि अटेन्शन रहन्छ । स्वयंलाई पनि सावधान गर्नु छ । स्वयं पनि यादमा बस अनि अरूलाई बसाऊ । हामी आत्मा हौं, जान्छौं आफ्नो घर । फेरि आएर राज्य गर्छौं । आफूलाई शरीर सम्भन्नु- यो पनि एक कडा बिमारी हो, यसैले नै सबै रसातलमा पुगेका छन् । उनलाई फेरि मुक्त गर्नु छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) आफ्नो समय रुहानी धन्दामा सफल गर्नु छ । हीरा जस्तो जीवन बनाउनु छ । आफूलाई सावधान गरिरहनु पर्छ । शरीर सम्भन्ने कडा बिमारीबाट बच्ने पुरुषार्थ गर्नु छ ।
- २) कहिल्यै पनि मायाको दास बन्नु छैन, भित्र जप गर्नु छ- म आत्मा हुँ । खुशी रहनुपर्छ- हामी भिखारीबाट राजकुमार बनिरहेका छौं ।

वरदान:- हदको सबै इच्छाहरूको त्याग गर्ने सच्चा तपस्वीमूर्त भव

हदको इच्छाहरूको त्याग गरेर सच्चा-सच्चा तपस्वीमूर्त बन । तपस्वीमूर्त अर्थात् हदको इच्छा मात्रम् अविद्या रूप । जसले लिने संकल्प गर्छ, उसले अल्प कालको लागि प्राप्त गर्छ तर सदा कालको लागि गुमाउँछ । तपस्वी बन्नमा विशेष विघ्न रूप यही अल्पकालको इच्छाहरू हुन्, त्यसैले अब तपस्वीमूर्त बनेर सबुत देऊ अर्थात् हदको मान शानको लेवतापनलाई त्याग गरेर विधाता बन । जब विधातापनको संस्कार इमर्ज हुन्छ, अन्य सबै संस्कार स्वतः दबेर जान्छन् ।

स्लोगन:- कर्मको फलको सूक्ष्म कामना राख्नु पनि फललाई पाक्नुभन्दा पहिले नै खानु जस्तै हो ।

✽ शब्दार्थ:- युनिभर्स= विश्व । युनिभर्सिटी= विश्व-विद्यालय । थियोसोफिकल सोसाइटी= आध्यात्मिक समाज